

Náčelníkovi speváckeho zboru. Na nápev Jedutúov. Azafov. Žalm.

Môj hlas sa nesie k Bohu, a kričím; volám hlasom k Bohu a prosím, žeby ma počul

Žalm 77:1-2

V starozmluvnej dobe by sme stretli v Jeruzalemskom chráme na bohoslužbách mužov ako Azafa s potomkami či Kórachových potomkov. Patrili medzi Levítov oddelených Bohom k tomu, aby viedli bohoslužbu - spev a hru na hudobný nástroj.

Verní Izraelci navštevovali Jeruzalemský chrám aspoň trikrát ročne. Piesne (žalmy), ktoré počúvali, boli pre nich vyučovaním Božích ciest, historických skutočností, Božích zásahov

(pomoci) a poslucháčom mali vstúpiť hlboké doktrínálne pravdy, ale rovnako povzniesť ich srdcia a tak sa duchovne pripojiť k uctievaniu. Každý zo Žalmov, ktorý sa v chráme spieval, je schopný priniesť veľké pravdy o Bohu a Azafovcí aj Koráchovci ich poznali. Aj dnes po rokoch čerpáme z nich úžitok. Žalmy aj dnes, tak ako v minulosti, vyučujú dôležité lekcie. Prečo aj dnes? Pretože sú inšpirované. Boh ich vydýchol Svätým Duchom, aby navždy zostali pre uctievanie a poučenie jeho ľudu. S touto dôverou pristupujeme k celej knihe Žalmov a teraz, v tomto článku, aj k Žalmu 77.

Levíta Azaf a jeho potomkovia, sú z Áronovského rodu. Azaf, ako prvý z dobre známej rodiny Azafovcov hral na cimbale, neskôr viedol spev a skladal. Jeho potomkovia ďalej v tom pokračovali. Azafovi je pripísané autorstvo Žalmu 77.

Žalm 77 je veľmi praktický. Hovorí do našich životov a vyjadruje potrebu každého z nás: „*Môj hlas sa nesie k Bohu, a kričím; volám hlasom k Bohu a prosím, žeby ma počul. V deň svojho súženia hľadám Pána; v noci sa vystiera moja ruka po ňom bez ustania; moja duša sa nechce dať potešiť. Rozpomínam sa na Boha a úpiem; rozmýšľam, a môj duch nyje. Sélah. Držíš viečka mojich očí, aby som neusnul. Som taký zbity, že nemôžem hovoriť. Myslím na dni od dávna, na roky minulých vekov. Rozpomínam sa na svoje spevy pri hudbe v noci. Rozmýšľam vo svojom srdci, a môj duch skúma*“ (77:2-7).

Žalmista sa nachádza v ťažkej situácii a volá k Bohu. Nachádza sa v súžení a skúma. Poznáme to! Keď je nám ťažko, naša ruka sa vystiera k Bohu. Čo robí človek, a teraz konkrétne žalmista, v takejto situácii? Rozmýšľa o Bohu. Rozpomína sa spätne na veci, ktoré Boh v jeho živote a v živote jeho predkov, urobil. Spomína na časy, keď bol veselý, keď celú noc oslavoval Boha. Teraz o tom vo svojom srdci rozmýšľa a *jeho duch skúma* (verš 7). Kladie si otázky o veciach, ktoré ho znepokojujú. Jeho otázky sú zapísané od verša 6 po verš 10. Je ich šesť:

Prvá otázka: Či naozaj Pán zavrhne naveky? Dokáže Pán zavrhnúť naveky?

Niekedy, keď nevnímame Božiu blízkosť, rozpomíname sa na minulosť, na časy, keď tomu bolo inak. Vieme to veľmi dobre a kladieme si otázky: Je toto môj konečný stav? Bude so mnou takto až na veku? Neobnoví ma už viacej Pán?

Druhá otázka: Či už viacej nepreukáže dobrotivosť?

Tretia otázka: Či už je navždy koniec Jeho milosti?

Štvrtá otázka: Prestalo slovo? Prestalo platiť slovo z pokolenia na pokolenie?

Toto sú pocity človeka, keď je v ťažkom súžení a keď porovnáva, čo bolo a čo je teraz. „*Či prestalo slovo na pokolenie a pokolenie?*“.

Slovom

sa tu pravdepodobne myslí sľub. To znamená: Boh dal sľuby, a tak veci by mali byť inak.

Piata otázka: Či sa len silný Boh zabudol zľutovávať? Zabudol Boh na mňa, že kde sa nachádzam? Už niet zľutovania?

Šiesta otázka: Či zavrel v hneve svoje milosrdenstvo?

Toto sú otázky, ktoré tohto muža napádajú. Inými slovami, môže sa stať, že ťa, keď rozjímaš nad svojim životom, napadnú otázky: Kde sú časy, keď som prvýkrát stretol Pána? Kde sú časy, keď som videl mnohú Jeho dobrotu tak, ako ju už dnes nevidím?

Zdá sa, že je to čas, v ktorom sa nachádza Azaf a mnohí, ktorí prichádzajú do Jeruzalema a rozmyšľajú: Kde je Boh vzhľadom na náš národ? Kde je Boh vzhľadom na našu cirkev? Kde Boh vzhľadom na náš zbor? Boli časy osvieženia, boli časy, keď sme prežívali prebudenie, keď sme s radosťou slúžili Pánovi, keď sme s radosťou uctievali. Kde sú tie časy? Kde sa to všetko podelo? Sužuje nás to tak, ako keby sme sa nevedeli z tohto stavu dostať. Voláme na Pána, lebo vidíme, že veci nie sú také, ako by mali byť.

Odpoveď na všetky tieto otázky nachádzame ďalej od jedenásteho verša: „*A povedal som: To je moja nemoc. Ale zmeniť to môže pravica Najvyššieho*“.

Tu je písané o nádeji:

zmeniť to môže pravica Najvyššieho

. To, čo je veľmi osožné urobiť v tej situácii, je uvedené vo verši dvanásť: „

Rozpomínať sa budem na skutky Hospodinove. Istotne sa budem rozpomínať na tvoje zázraky, ktoré si činil od dávna“.

Prečo? Pretože toto je skutočný podklad pre vieru — otočiť sa naspäť k Pánovi a volať: Urob to, čo si urobil v minulosti, pretože Ty moju situáciu môžeš zmeniť. Obvykle, keď sme v neutešenom, zlom stave, veľmi hľadáme do seba a myslíme si: Nie je v mojich silách to zmeniť, ale čo hovorí text Žalmu 77?: „

Rozpomínať sa budem na skutky Hospodinove. Istotne sa budem rozpomínať na tvoje zázraky, ktoré si urobil od dávna. Premýšľam o každom tvojom skutku, a budem uvažovať o všetkých твоjich činoch“.

Ostaneš v takejto situácii v pasivite? Nie! To, k čomu vedie Azaf a Azafovci uctievačov, je: Spomínaj, čo Boh urobil pri Červenom mori! Spomínaj, čo urobil v tejto krajine, ako nám ju zázračne dal! Spomínaj, ako porazil tábor Asýrčanov! Spomínaj, spomínaj, spomínaj na to, čo Boh všetko robil! Spomínaj, ako ťa živote už vyslobodil z mnohých súžení! Spomínaj, spomínaj ...!

Niekedy máme krátku pamäť. To je náš problém. Ako keby sme zabudli na to, ako dobre nám urobil Pán v minulosti. Preto z Jeho minulého konania (činov) neberieme povzbudenie. Ale on vraví: „*Rozpomínať sa budem*“. To, čo je tu napísané, je riešením pre nás: Začni sa rozpomínať! Sadni si a rozpomínaj, čo pre teba Boh urobil! Povedz si: Čakal som v minulosti, že Boh pri mne urobí takú a takú vec? Nie, nečakal som. A Boh to urobil!

Tým, že budeš rozjímať a rozpomínať sa na veľké veci, ktoré On urobil, tvoja viera sa znovu k Nemu pozdvihne s očakávaním, že to, čo urobil v minulosti, môže zopakovať a urobiť dokonca ešte viac. To je obrovské povzbudenie, ktoré tento Žalm dáva: „*Premýšľam o každom Tvojom skutku*“. Keď si v mizernom stave, dobré odporúčanie je: len tak si vydeliť pol dňa v živote, sadnúť si a začať rozjímať.

Teraz, keď sme povzbudení textom od jedenásteho verša, aké pravdy nám prichádzajú na myseľ? Sú to verše 14 až 16, a pritom verš 16 je ďalej rozvinutý do veršov 17 až 21. Všimnime si, k akým záverom rozjímaním dochádza Azaf: „*Bože, tvoja cesta je svätá. Kde kto je silným Bohom veľkým, ako je Boh?! Ty si ten silný Boh, ktorý činiš zázraky. Dal si znáť svoju silu medzi národmi. Vykúpil si svoj ľud ramenom, synov Jakobových a Jozefových*“ (verše 14-16).

Čo vidí, keď rozjíma nad Božou prácou? V prvom rade vidí Božie atribúty. To je niečo, čo je veľmi podstatné. Obvykle v živote stratíme pevnosť vtedy, keď stratíme vedomie toho, kto je Boh. A tým, že spomíname na Jeho skutky, pomáha to obnoviť vedomie toho, kto Boh je. Nielsen

vedomosť o tom, že: *Boh je svätý*, ale vedomie a chvenie: On je svätý. Boh je svätý a Boh môže všetko! Ty si svätý, Ty si Boh, s ktorým mám do činenia. Kto je *silným*

Bohom ako Ty? Kto je tak

veľkým

ako Ty? A rovnako: Ty si ten silný Boh, ktorý činí zázraky. Dal si znáť svoju silu medzi národmi.

Keď nič iné, spomínaj na Jeho

vykúpenie

, keď si bol zachránený. Aká to bola skúsenosť, keď si bol zachránený? Nebol to najväčší div v tvojom živote? Keď ťa vytrhol z kráľovstva tmy? Prekonal a premohol tvoje vlastné srdce, ktoré ťa klamalo a všetky typy zvodov, ktoré ťa držali, aby si bol Jeho naveky.

To, čo potrebujeme v tých svojich zlých časoch, podľa Azafa, urobiť, je:

1. Rozpomenúť sa na minulé veci.
2. Vidieť Božie atribúty, aké sú slávne a posilniť sa v tom.

A ďaleko odísť od otázok ako: Či Pán zavrhne? Samozrejme, že nie! Nezavrhne! Vedť také veľké veci urobil.

Keď si spomenieme, že ma dokázal zachrániť, a keď (už) dokázal ďalšie veľké veci v mojom živote, hneď vidíme všetko okolo a seba v tejto situácii, v inom svetle. A keď príde skleslý a ubolený brat na zhromaždenie s otázkou: „Prestala Božia milosť voči mne?“, čo môžeme, ako dobrý duchovný poradca, urobiť? Zoberieme ho a pomôžeme mu myslieť na minulosť a rozpomenúť sa na veci, ktoré Boh v jeho živote urobil. A to je jedným z riešení, keď chceš duchovne poradiť. Žalmy sú právom nazvané anatómiou ľudskej duše. V nich je naozaj rozobraná celá ľudská duša a všetky možné situácie, ktoré nastávajú.